

« *Par ces temps de félibrige...* » : Auguste de Missolz et la lenga occitana del Naut Vivarés a la fin del sègle XIX

Quentin Garnier¹

¹Departament d'occitan, Universitat Pau-Valèri Montpelhièr 3

Coma pertot sul territòri francés, lo departament d'Ardecha (anciana província de Vivarés) coneis un creis important de la premsa regionala escricha pendent la tresena Republica (1870-1940). Se lo francés es gaireben la sola lenga emplegada dins aquesta premsa, l'occitan apareis aici e alà, dins qualques títols.

A Anonai, vila la mai importanta del nòrd del departament, es lo cas del setmanier l'*Annonéen* (1884-1889) ont apr'aquí 50% dels numèros contenen una rubrica en occitan. La preséncia de l'occitan dins aqueste jornal es sobretot deguda a un autor, Auguste De Missolz, que publica de tèxtes jos mai d'un pseudonim (lo mai corrent estent *Dzonou* « Joanon ») destinats als obriers e paisans e, de còps, presentats en primièra pagina. Proprietari sortit de la pichòta noblesa del Vivarés, De Missolz se servís de la lenga d'òc per defendre sas idèas conservatrisas plan acordadas a la linha editoriala del setmanier qu'a per devisa : « *Dieu pour base - La grandeur de la France pour but - La royauté pour moyen* ». Pr'aquò, ni per sa condicion de rendièr, fa mòstra d'una coneissença e d'una mestreja complètas de l'occitan naut vivarés.

Aquesta comunicacion se prepausa d'analizar la lenga de De Missolz - varietat occitana septentrionala restacada al dialècte vivaroalpenc – a través la quantitat importanta de tèxtes qu'a escriches dins l'*Annonéen*. E mai que De Missolz siá conscient de çò que se passa endacòm mai en Occitània (puèi qu'escrirà « *par ces temps de félibrige* » dins introduccion d'una gramatica del parlar d'Anonai, encara non publicada), emplega una grafia personala, en defòra de tota consideracion normativa que permet de metre al lum qualques fenomèns tipics del naut vivarés, coma las variacions de timbres et l'alongament de las vocalas, aital coma la palatalizacion d'unas consonantas. Las caracteristicas sintaxicas, mas sobretot morfofonologicas seràn estudiadas, e mai que mai aquelas que pertòcan al marçage del plural, a la conjugason e a l'emplec dels pronoms subjèctes. Aital, nòstre prepaus precisarà los contorns d'un parlar singular mas que demòra prigondament occitan.